

der kommer til Danmark, har ressourcer, som i dag ikke bruges aktivt på det danske arbejdsmarked.

Regeringen har indledt et bredt samarbejde med arbejdsmarkedets parter med henblik på at fjerne de barrierer, der måtte være mellem flygtninge og indvandrere på den ene side og arbejdsmarkedet på den anden side.

Ordstyrer:

Tak til ministeren ... (udfald af lyd) ... det efterkommer vi så.

Karen J. Klint, værsgo.

Karen J. Klint (S):

Jeg siger tak for den lange redegørelse.

Nu spurgte jeg ikke så meget til niveauet for starthjælp, men mere til den kommunale økonomiske situation, for det er da dér, jeg synes, vi mangler nogle oplysninger. Når både KL og de store kommuner, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, fastholder, at det har nogle alvorlige økonomiske konsekvenser for dem samt merarbejde med hensyn til administration, vil jeg gerne have tjekket, hvorfor man så ikke tror på det i ministeriet.

Så mit spørgsmål har ikke så meget med start-hjælpen at gøre – selvfølgelig har det noget at gøre med størrelsen, og hvad der kan udløse den, men jeg er mere interesseret i at høre, hvorfor man ikke tror på de høringssvar, som er kommet, når man alligevel under punkt 4 i den aftale, der i sidste uge blev indgået med Dansk Folkeparti – som jeg har printet ud fra Dansk Folkepartis hjemmeside – skriver, at man er enig om et initiativ til, at der i samarbejde med Kommunernes Landsforening udarbejdes en analyse af de langsigtede økonomiske konsekvenser og virkninger for bydefordelingen mellem staten og kommunerne af udlændinge- og integrationspolitikken, herunder af det pres, der må forventes på de kommunale opgaver og budgetter i det kommende år.

Jeg kan kun læse de linjer sådan, at der i hvert fald er nogle blandt dem, der har lavet aftalen, der tror på, at der kommer et pres på de kommunale udgifter, for ellers var det vel ikke med i aftalen. Og så er det, vi spørger: Hvorfor tror man det så ikke, når man forhandler L 126?

Ordstyrer:

Tak. Så er det Anne-Marie Meldgaard.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Tak for redegørelsen.

I svaret kom ministeren ind på, at der i sidste ende ville være tale om en besparelse på 1 mia. kr., når det her var indfaset, og samtidig var svaret også, at staten jo står for 25 pct. af udgiften her.

Mit spørgsmål er så: Vil det sige, at ministeren regner med, at det ude i kommunerne vil give en besparelse på 3 mia. kr. oveni, eller hvordan har ministeren forestillet sig, at de forhandlinger, der skal ligge dér, vil kunne foregå?

Så vil jeg også godt spørge, om det ikke var en spøg fra ministerens side, når ministeren nu lægger op til, at det er kommunerne, der skal bestemme, f.eks. i forbindelse med tandpine. Jeg tror ikke på, at man kan lægge det ind i et skema, altså at man får tandpine i forhold til, hvornår Socialforvaltningen har åbent.

Vil det sige, at hvis man er i den uheldige situation, at man i løbet af en weekend får tandpine, kan man ikke gå til tandlæge, før kommunen har besluttet det?

Ordstyrer:

Tak. Så er det Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der har jo længe været en erkendelse af, at vi har nogle samspilsproblemer, forstået på den måde, at hvis der er to mennesker, der er på kontanthjælp, skal der virkelig meget til, der skal en meget høj arbejdsindkomst til for den ene, for at det virkelig kan betale sig at arbejde. Det er også Det Radikale Venstre er et problem.

Jeg vil også indrømme, at det løser man jo her, i hvert fald delvis, men man løser det jo ikke generelt. Har regeringen overvejet at gå ind og ændre på den samlede lovgivning om kontanthjælp, så vi altså fik en løsning, der omfattede hele befolkningen i stedet for den her lille gruppe?

Ordstyrer:

Tak. Værsgo til ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til det sidste kan jeg sige: Det har vi ikke overvejet.

Grunden til, at vi har grebet det an på denne måde, er, at vi tror, at vi ødelægger nogle sammenhænge i hovedet på de mennesker, der kommer hertil som flygtninge. De kommer fra sam-